

פּוֹרֵת לֹא בַחֲשָׁבוֹן

במירון לאיש משרת מנכ"ל רשות השידור, התמונה רחוקה מלהתברר. שמות צצים ושמות נופלים. במיקרה אחד נפלה העיתונות למלכודת דיזיז. היא קשורה במועמדותו של מי שהיה יועץ ראש הממשלה לענייני תקשורת, אורי מוֹרֵר. בקרב העיתונאים הופצו בשנה האחרונה שמעות עקשניות, שמקורן היה בבנין

ראש הממשלה, הן קבעו. שאורי מוֹרֵר הוא מועמדו של ראש הממשלה לשעבר, מנחם בגין, למשרת מנכ"ל רשות השידור. אחרי התפטרותו של בגין המשיך מוֹרֵר וזמן עזיב שחזר מומלצו של ראש הממשלה יצחק שמיר. כיום מתברר שלמורר אין כל סיכוי.

המקומונים, רבים מהעיתונאים עוברי הרשות, אינם מסוגלים "לגמור את החודש" בשכר הרעב המשולם להם.

רומנטיקה ב.מבט

הסיפור הזה עובר בלחש, מפה לאוזן, בקרב כתבי מבט המורים בהצבע באצבעם אחד מעמיתיהם. אשתו של אותו כתב מצוייה בהליכי נטישה את בעלה, לטובתו של צעיר ממנו, העובר במדיום אלקטרוני אחר. התוצאה של אותו סיפור רומנטי: הבעל, שמעודו לא התפרסם ככתב חרוץ, התחיל לעבוד במרץ בעשיית כתבות, כתחליף לחיימישפחה מסודרים.

פסקול

נלערי חוזר?

בימים אלה ראתה אור המהדורה האנגלית הראשונה של האלבום עמוד האש, שאותו חיבר יגאל לוֹסִין כנספח לסידרת הטלוויזיה שערך, העומדת לשוב בימים אלה אל המיקרע, בשידור חוזר.

● במסיבת הפרידה של צמרת רשות השידור לדוברת היוצאת, אריאלה רבדל, העניקו לה עובדות מחלקתה שי: מכשיר לקפה נשל בוקר, כרי שהדוברת תגיע בזמן ללישכתו של מעביר החדש, שרהאוצר, יגאל בהן-אורג'ר ● מי שהיה מנהל מחלקת הספורט בטלוויזיה, אלכס גילעד, המשמש כיום כסגן נשיא אי-בי-סי באירופה, עומד לשוב בקרוב ארצה. הסיבה: הנהלת רשות השידור לא אישרה לגילעד את הארכת החופשה הלא-שלוש מרשות השידור.

הולכת וגוברת התחושה שכ"י בינואר יתרחש "מהפך". העשוי להביא למינויו של רונן למשרת עורך מבט.

אופציית אדמון

תרגיל נוסף בקרב על כיסא המנכ"ל הוא תרגיל של חברי סניף תל-אביב של המפלגה הליברלית. התרגיל נועד לקדם לתפקיד את הפירסומאי דויד אדמון.

מקורביו של אדמון טוענים שכתוצאה מאובדן תיקהחוזק למפלגה הליברלית (מודעי), יש בכוונתו של שמיר לפצות את המפלגה בסדרת מינויים, שאחד מהם הוא מינוי מנכ"ל רשות השידור.

מפיצי ידיעה זו קובעים שבמקביל למינוי זה עשוי ראש הממשלה להמליץ לפני הקואליציה לאמץ חלק מעמדת המפלגה הליברלית בעניין חוק טלוויזיה כבל לא תאושר במתכונת ארצית, טלוויזיה כבל לא תאושר במתכונת ארצית, אלא במתכונת מקומית, כתחליף להצעתו של שרת התיקשורת, מרכי ציפורי, להפעלת ערוץ שני.

מי מירפד את תבורי?

אבנר תבורי נחשב מזה שנים, כאחד הכוחות המעולים בחטיבת החדשות של קול ישראל. נוסף על לכך ביסס לו מעמד במדיום הטלוויזיוני, כפרשן בתוכניות הטלוויזיה חלי-מודית.

לפני שלושה חודשים עמד תבורי להיות מועבר לחטיבת החדשות של הטלוויזיה, במסגרת הרכבה (רסק) לענייני חוץ.

אלא שעורך מבט לא היה נכון להקצות תקן לתבורי, במסגרת רוכנה זו. הוא תבע שתבורי יועבר מקול ישראל יחד עם התקן שלו — רבר שאינו מקובל ברשות הציבורי.

במקביל תבעה הנהלת קול-ישראל קבלת תקן של עובד אחד נוסף עבור מקומו של תבורי, שעמד להתפנות ברדיו.

אלא שכתבי הרדיו אינם רואים בפרשת התקן של תבורי מאבק של תקנים, אלא ניצול של טיעון על תקנים לחיסול חשבונות קטן, מהתקן פה שבה שימש עורך מבט כאיש חטיבת החדשות של הרדיו.

במבט הפוך

ב.הודעה לעיתונות "מישיבת הוועדה מנהל האחרונה נמסר בין השאר: "בשאלתה אחרת, ביקש יו"ר רשות לשקול הסרת הסידרה המוקדמת במוצאי-שבת, במבט הפוך, משום שאין לה קהליעד בציבור הישראלי. על רקע חילוקידיעות בנושא, הוחלט להמשיך בהקדמת הסידרה."

מאחורי הודעה תמימה זו מסתתר סיפור חשוב יותר בטלוויזיה. הסידרה במבט הפוך, שהיא מעין ניקוי ראש של הבייביסי — נועדה

כוכב גילעד (וידידה) החופשה לא הוארכה

מוטטות, העובר על המקומונים, כולטים עוברי רשות השידור שפירסמו רשימות, טורים ומדורים במקומונים, בניגוד למתבקש בחוק. הסיבה לכך שהמנכ"ל לא אכף את החוק נעוצה בהוראת-שעה על ועדיהעובדים בטל-וויזיה, שהוריעו לעובדיהם שהם רשאים, עד לחתימת הסכם בעניין זה, לעבוד עבודות-חוץ. אחת הסיבות להרשאה זו: תנאי-השכר הידיריים ברשות השידור.

עכשיו, עם ראשית הסתף וההתמטטות של

להחזיר בהדרגה לקהל צופי הטלוויזיה היש-ראלי טעם של ביקורת פוליטית, ברוח ניקוי ראש ו"ל". על הקרנת במבט הפוך ובחירת השם העיברי לסידרה החליט מנהל חטיבת-התוכניות בטל-וויזיה צבי ("צבליקה") שפירא, החותר בכל ררך להחזיר סאטירה למירקע.

מיתון תיקשורתי

בין הקורבנות הבולטים של תהליך-ההת-

צל"ג

ימינה, ימינה, ימינה

● למערכת השבוע — יומן אירועים על מהדורה שהגיעה לשיא חדש של חדשירות משוערת.

מהדורה זו היתה אוסף של תשדירי-רשות, וכללה:

בחדשות היום, תשדירי-רשות של יצחק שמיר על ביקורו בארצות-הברית. לשמיר ניתן לדבר כאוות-נפשו, מבלי שנשאל אף שאלה רצינית אחת, אף כי כל הארץ ידעה כי לרוב דבריו אין כיסוי.

במסווה של דיווח על ביקור ראש-הממשלה באמריקה, תשדירי-רשות נוסף, שהיה מורכב כולו משיחה עם מי שהתיימר להיות איש המחקר האסטרטגי בארצות-הברית. מול דעתו החד צרדית לגמרי של איש זה לא הועמדה שום ריעה אחרת.

דיווח על לבנון, שלא היה אלא תשדירי-רשות

לפיד + גדות

האפשרות המקבילת כיום ביותר בחוגי הממשלה, לגבי ניתול רשות השידור, היא בצמד גירעון גדות כיושב-ראש ויוסף לפיד ממנכ"ל.

מצד-ניתול זה עשוי לרצות את שרי החינוך והאוצר, שהם בעלי העניין וההשפעה בנושא זה.

גם השינויים המוצעים לחוק רשות השידור, שיגרילו את סמכויותיו של הו"ר, יותירו עדיין מרחב-פעולה גדול ללפיד לקדנציה שניה בתפקידו. מנוף הוועדה-מנהל של רשות השידור תיעלם השלישייה אהרן מרון, אהרן סאמו וניסים אלי-מור, שעודרו מהמטות פומביות רבות בשנים האחרונות, ועד-מנהל רגוע יותר עשוי להגביר את הנהלת הרשות. עובדי הרשות ובין הנהלת הרשות, הישברים מהעניין יהיו הצופים.

ישיר של הפלאנגות, תשדיר זה היה מוזמן ומאורגן מראש על-ידי הפלאנגות, שהומינו כמה מעיתונאיי-ישראל לביקור מודרך, באמצעות הדובר הראשי של הפלאנגות בישראל, עוֹרֵד זרלי, הכתב לעניינים "ערביים" של היומון הארץ. הטלוויזיה העזה לצרף לביקור מודרך זה את הכתב שלה לעניינים ערביים, אהרן יערי, וזה מסר דיווח שלא היה אלא כתבת-עמולה פלאנגיסטית אנטי-ישראלית. רוצחי צברה ושאל תילא שפכו רמעות על גורלם המר ותבעו מישראל להילחם למענם. הכתבה הגיעה לשיאה בחוות-דעת אנטי-שמית קלאסית מפי פייר אלי-ג'מיל, מייסד המפלגה הפאשיסטית המארונית בשנות ה-30, שחזר במהדורה חדשה על הסיסמות הפאשיסטיות של אז ("היהודים שולטים בבנקים, בעיתונות, באוניברסיטאות...")

מאחורי המירקע

לקראת מהפך?

הפרק הראשון של פרשת "הדחת יורם רונן" הסתיים בניצחונו של רונן, ובמפולת למנהליו, יאיר שטרן ומיכאל קרפין.

החלטת המרהימה של הוועדה-מנהל של רשות השידור, בזכות רונן ונגד קרפין, הפכה את האפשרות שהוועדה-מנהל לא יאשר את המשך כהונת קרפין כעורך מבט, כתום תקופת-הניסיון, לכמעט ודאית.

קרמה להחלטה דרמא קטנה, בין כתבי מבט לוועדה-העובדים של הטלוויזיה. הכתב אורי גולדשטיין, המשמש כנציג הכתבים בוועד, הודיע ליורם רונן דברים בנוסח: "הכתבים אינם נותנים לך גיבוי במאבק". בריקה שערך רונן אצל הכתבים גילתה תמונה הפוכה. לגיבוי הצטרף נציג הטכנאים בוועדה-העובדים, הצלם משה ניניו, שקבע: "גולדשטיין הוא רק חבר אחר בוועדה-העובדים. ועד עובדי-הטלוויזיה ניצב ברובו אחרי יורם רונן".

לשונת-הרע בטלוויזיה טוענים כי עמדתו של גולדשטיין, המגינה על ניסיון הדחת רונן בידי קרפין, מקורה בסרט "סודי" שבו עוסק גולדשטיין מזה זמן-מה. הסרט עוסק במשיפחות השבריים. תנאי-הפקה מיוחדים, שהוענקו לגולדשטיין, גרמו לכך שהוא מייצג פעמים רבות מדי את עמדת המנהלים של חטיבת-החדשות בוועד-העובדים.